

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 84/10
24.03.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Горана Чавлине, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету против окр. Н.С, због кривичног дела преваре из члана 208. став 1. Кривичног законика, решавајући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.273/08 од 01.12.2009. године, подигнутом против пресуда Општинског суда у Прокупљу К.бр.289/07 од 23.04.2007. године и Окружног суда у Прокупљу Кж.79/08 од 25.02.2008. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку у присуству окривљеног Н.С, а у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, дана 24.03.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.273/08 од 01.12.2009. године, подигнут против правноснажних пресуда Општинског суда у Прокупљу К.бр.289/07 од 23.04.2007. године и Окружног суда у Прокупљу Кж.79/08 од 25.02.2008. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Прокупљу К.бр.289/07 од 23.04.2007. године окривљени Н.С. ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело преваре из члана 208. став 1. Кривичног законика и одлучено је да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Окружног суда у Прокупљу Кж.бр.79/08 од 25.02.2008. године одбијене су као неосноване жалбе Општинског јавног тужиоца из Прокупља и оштећеног Ћ.С, а пресуда Општинског суда у Прокупљу К.бр.289/07 од 23.04.2007. године, потврђена.

Против обе правноснажне пресуде захтев за заштиту законитости подигао је Републички јавни тужилац Ктз.бр.273/08 од 01.12.2009. године због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП и члана 368. став 1. тачка 10. ЗКП у вези члана 337. ЗКП и повреде кривичног закона у смислу члана 368. став 2. у вези члана 380. и члана 377. ЗКП, са предлогом да се захтев уважи и утврди повреда закона у корист окривљеног Н.С.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку у присуству окривљеног Н.С, а у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаним правноснажним пресудама, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

У захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца се истиче да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, обзиром да је окривљени Н.С.

првостепеном пресудом ослобођен од оптужбе, а да при том у изреци пресуде није наведен законски основ по коме се ослобађа од оптужбе, тако да је пресуда неразумљива и противречна.

Одредбом члана 361. став 9. Законика о кривичном поступку прописано је да ако се оптужени ослобађа од оптужбе, у образложењу ће се нарочито навести из којих разлога наведених у члану 355. овог Законика суд то чини.

Из наведене законске одредбе јасно произилази да само у образложењу пресуде треба навести из којих разлога наведених у члану 355. ЗКП се окривљени ослобађа од оптужбе, па тиме што у изреци првостепене пресуде није наведен законски основ по коме је окривљени ослобођен од оптужбе није учињена наведена битна повреда одредаба кривичног поступка, имајући у виду да је првостепени суд у образложењу пресуде навео законски основ по коме је окривљени ослобођен од оптужбе „јер нема доказа да је окривљени починио кривично дело за које је оптужен“ (члан 355. тачка 3. ЗКП), те је првостепени суд поступио у свему у складу са одредбом члана 361. став 9. ЗКП, па су супротни наводи захтева оцењени неоснованим.

У захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца истиче се повреда одредбе члана 361. става 5. ЗКП, али из разлога наведених у захтеву, произилази да се ради о повреди одредаба члана 361. став 7. ЗКП, а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

По налажењу Врховног касационог суда, првостепени суд је у образложењу првостепене пресуде потпуно изнео које чињенице и из којих разлога је узео као доказане или недоказане, тј. образложење пресуде садржи чињенично стање у оној мери колико је то потребно за доношење пресуде, при том првостепени суд је дао и одговор на сва питања значајна за решавање ове кривично правне ствари, па је поступио у свему у складу са одредбом члана 361. став 7. ЗКП.

У захтеву јавног тужиоца неосновано се побија првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 10. ЗКП и тим у вези наводи да се иста заснива на доказима на којима се не може заснивати.

Наиме, наводи захтева да записник о саслушању сведока - оштећеног Ђ.С. није могао бити прочитан без сагласности јавног тужиоца, и да је исти дат у другом поступку, тј. да се не односи на ову кривично-правну ствар, по налажењу Врховног касационог суда су неосновани.

Ово са разлога што је записник о саслушању сведока - оштећеног Ђ.С. Ки.бр.482/06 од 21.12.2006. године прочитан на главном претресу одржаном дана 23.04.2007. године, а који је одржан по одредбама ЗКП за скраћени поступак у смислу члана 445. став 1. ЗКП, у одсуству јавног тужиоца и оштећеног Ђ.С, а у присуству окривљеног Н.С, који се сагласио са читањем исказа оштећеног Ђ.С. Није тачно да је прочитан исказ оштећеног из другог поступка, јер је оштећени исказ дао у поступку спровођења истражних радњи по захтеву јавног тужиоца за предузимање истражних радњи у односу на осумњичену Н.Љ, супругу окривљеног Н.С, у вези истог догађаја, тј. кривичног дела које се окривљеном Н.С. оптужним предлогом ставља на терет.

Управо на основу исказа осумњичене Н.Љ, датог у спроведеним истражним радњама, те других прикупљених доказа, тужилац је подигао оптужни предлог Кт.бр.1004/06 од 21.03.2007. године против окривљеног Н.С, дакле, не може се радити о другом предмету и догађају како се наводи у захтеву.

Самим тим не стоји ни повреда тачке 10. члана 368. ЗКП, да је првостепени суд пресуду засновао на доказу на коме се не може заснивати, како се неосновано истиче захтевом.

Такође, неосновано се захтевом указује да је другостепени суд повредио одредбу члана 368. став 2. у вези члана 377. став 1. ЗКП, будући да другостепени суд није утврдио у седници већа другачије чињенично стање у смислу навода захтева. Нити из једне реченице образложења другостепене пресуде не произилазе наводи захтева да је другостепени суд "констатовао чињеницу да је оштећени предао робу -

свеже вишне супрузи окривљеног, а не окривљеном лично." Према томе, оцена је Врховног касационог суда да правоснажним пресудама које су предмет побијања нису учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП и члана 368. став 1. тачка 10. ЗКП у вези члана 337. ЗКП и повреде кривичног закона у смислу члана 368. став 2. у вези члана 380. и члана 377. ЗКП.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је сходно члану 30. став 1., 32 и чл. 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник Републике Србије" број 116/2008), а на основу одредбе члана 424. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник

За Председника већа-судију,

Мила Ристић,с.р.

Горана Чавлину
судија Невенка Важић,с.р.